

prima instanță – S. Lazări

dosarul nr. 3ra-771/16

instanța de apel – V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Florea Dumitru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Florea Dumitru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Departamentului Instituțiilor Penitenciare cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Florea Dumitru și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 mai 2015,

c o n s t a ț ă

La 25 noiembrie 2014, Florea Dumitru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Departamentului Instituțiilor Penitenciare cu privire la constatarea ilegalității refuzului Departamentului Instituțiilor penitenciare nr. 4/1-4632 din 27 octombrie 2014 și Ministerului Justiției al Republicii Moldova din 05 noiembrie 2014 prin care s-a refuzat lui Florea Dumitru includerea în vechimea în muncă a activității în serviciul vamal cu coeficientul 1:1 și obligarea Departamentului Instituțiilor Penitenciare și Ministerului Justiției al Republicii Moldova de a include în vechimea de muncă a activității în serviciul vamal cu coeficientul 1:1.

Ulterior reclamantul și-a mărit pretențiile solîcîtînd anularea deciziei Departamentului Instituțiilor Penitenciare din 10 decembrie 2013 pentru calcularea vechimii în muncă pe specialități înrudite în cadrul economiei naționale în vechimea în serviciu la stabilirea pensiei colaboratorilor sistemului penitenciar, precum și anularea ordinului Departamentului Instituțiilor Penitenciare din 10 decembrie 2013.

În motivarea acțiunii înaintate Florea Dumitru a indicat că la 17 octombrie 2014 a adresat Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Departamentului Instituțiilor Penitenciare o cerere prin care a solicitat includerea în stagiul militar a perioadei de activitate în cadrul Serviciului Vamal și anume, începând cu august 2001- decembrie 2007 și a perioadei aprilie 2009 – decembrie 2012, cu calcularea pentru un an de vechime în muncă – un an de serviciu militar.

Reclamantul a menționat că, prin răspunsul Departamentului Instituțiilor Penitenciare nr. 4/1-4632 din 27 octombrie 2014 s-a refuzat includerea în vechimea în muncă a activității în serviciul vamal cu coeficientul 1:1, indicându-i totodată că perioada respectivă poate fi calculată ca vechime în muncă pe specialități înrudite în cadrul întreprinderilor și organizațiilor economiei naționale, în vechimea în serviciu pentru stabilirea pensiei, calculându-se în mod calendaristic o lună pentru două luni de vechime în muncă în ramurile civile.

Indică reclamantul că un răspuns similar a primit la 05 noiembrie 2014 și de la Ministerul Justiției al RM.

Consideră refuzul Departamentului Instituțiilor Penitenciare și al Ministerului Justiției al RM, ilegale.

Ulterior, Florea Dumitru, și-a modificat cerințele, solicitând anularea deciziei Comisiei Departamentului Instituțiilor Penitenciare din 10 decembrie 2013 și a ordinului Departamentului Instituțiilor Penitenciare nr. 297-ef. din 10 decembrie 2013, ca ilegale.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 mai 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de către Florea Dumitru a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de către Florea Dumitru și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 mai 2015.

La 11 aprilie 2016 Florea Dumitru a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 20 mai 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Astfel, invocă ilegalitatea deciziei contestate și susține că Legea nr. 1036 din 17 decembrie 1996 cu privire la sistemul penitenciar, Legea nr. 1544 din 23 iunie 1993 cu privire la asigurarea cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și Hotărârea Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilire și plată a pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție constituie o omisiune în ce privește corelația angajării în cadrul sistemului penitenciar și pensionării colaboratorilor serviciului vamal angajați în sistemul penitenciar, considerând că omisiunea dată urmează a fi tratată în folosul persoanei angajate.

Or, la calcularea stagiului Direcția resurse umane a Departamentului Instituțiilor Penitenciare incorect a apreciat Instrucțiunea cu privire la modul de calcularea a vechimii în muncă pe specialități înrudite în cadrul economiei naționale în vechimea în serviciu la stabilirea pensiei colaboratorilor sistemului penitenciar al Ministerului Justiției, aprobată prin ordinul Ministerului Justiției nr. 426 din 21 decembrie 1999 și art. 18 lit. e) al Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544 din 23 iunie 1993, considerând activitatea sa în organele Serviciului Vamal ca stagiu civil.

Susține recurentul că în acest sens urmau a fi aplicate prevederile art. 12 alin. (3) CPC în conformitate cu care în cazul inexistenței normei de drept care să reglementeze raportul litigios, instanța judecătorească aplică norma de drept care reglementează raporturi similare (analogia legii), iar în lipsa unei astfel de norme, se conduce de principiile de drept și de sensul legislației în vigoare (analogia dreptului). Nu se admite aplicarea prin analogie a normei de drept care derogă de la dispozițiile generale, restrânge drepturi sau stabilește sancțiuni suplimentare.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Florea Dumitru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Florea Dumitru asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Florea Dumitru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Florea Dumitru se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat